

Έλαβα ένα e-mail που πραγματισά κα με αναστάτωσε! Δεν μπόρεσα να εξακριβώσω αν πρόκειται για πραγματικότητα ή καλοστημένη φάρσα... Αν είναι το πρώτο, τότε σίγουρα έχουμε χάσει το νόημα της ζωής και της ανωτερότητάς μας σαν άνθρωποι. Αν πρόκειται όντως για φάρσα θα πρέπει να κινητοποιηθούν οι αρμόδιες αρχές ώστε να σταματήσει η ιστοσελίδα και να πάψει να μεταφέρεται η ειδηση αυτή δίνοντας τροφή σε κάθε διαταραγμένο μυαλό!

Μια εταιρεία με την επωνυμία Bonsai Kitten πουλάει μέσω διαδικτύου ζωντανά γατάκια μέσα σε γυάλινα βάζα για σουβενίρ στο σπίτι. Οι επιτήδειοι, πρώτα κάνουν μια μυοχαλαρωτική ένεση στο γατάκι για να μην αντιδράει και στην συνέχεια το τοποθετούν μέσα σε γυάλινο βάζο στο οποίο θα αναπτυχθεί για το υπόλοιπο της ζωής του.

Τα γατάκια λοιπόν παραμένουν τελείως ακινητοποιημένα για όλη τους τη ζωή, τρέφονται με καλαμάκι, αφοδεύουν από μια μικρή τρύπα και παίρνουν το σκήμα του βάζου. Τα άτυχα ζώα υποφέρουν όχι μόνο κατά το διάστημα του εγκλεισμού τους αλλά και στην υπόλοιπη ζωή τους, αφού τα εσωτερικά όργανά τους δεν αναπτύσσονται φυσιολογικά και είναι αμφίβολο για πόσο διάστημα και σε ποιες συνθήκες επιβιώνουν.

Η υπόθεση αυτή -αν όντως είναι φάρσα- είναι τόσο καλοστημένη που οι επιτήδειοι έχουν ιστοσελίδα με φωτογραφικό υλικό της όλης διαδικασίας. Ήδη έχουν μαζευτεί 5235 υπογραφές για να σταματήσει αυτή η κτηνωδία.

Αναρωτιέμαι λοιπόν αν πρόκειται για μια ...μακάρια μόδα που έχει αρχίσει στην Κίνα, στην Ινδονησία και

ΘΕΣΕΙΣ + αντιΘΕΣΕΙΣ

με την Άννα Αρσένη

Οι γάτες κοιμούνται παντού αλλά προς Θεού όχι κλεισμένες σε βάζα!!!

Φάρσα ή κτηνωδία;

τη Νέα Ζηλανδία, ή για προϊόν μιας διαστροφής που σκοπό έχει να τρομάξει, να αηδιάσει, να κοροϊδέψει τον κόσμο.

Γιατί μόνο ένα διαταραγμένο μυαλό θα μπορούσε να σκεφτεί κάτι τόσο 'άρρωστο' και να το πρωθήσει με τόση μαεστρία μέσω διαδικτύου. Το πρόβλημα είναι ότι η "τρέλλα" δυστυχώς διαιωνίζεται και δεν είναι λίγοι αυτοί που θα αρχίσουν ...τα πειράματα!

Τέτοιες κτηνωδίες δεν είναι ούτε για παιχνίδι, ούτε για διασκέδαση.

Μια σοφή λαϊκή παροιμία λέει ότι "καπνός χωρίς φωτιά δεν υπάρχει". Ο χρόνος θα αποδείξει την αξιοπιστία αυτής της ειδησης η οποία δυστυχώς πρωτοεμφανίστηκε το 2000 από τους απόφοιτους του MIT. Την υπόθεση τότε διερεύνησε το FBI βασιζόμενο στην αμερικανική νομοθεσία

που απαγορεύει την κακομεταχείριση ζώων. Όμως οι φωτογραφίες και ιστοσελίδα συνεχίζουν να υπάρχουν 8 χρόνια μετά παρόλο που οι ειδικοί πιστεύουν ότι πρόκειται για ...φωτομοντάζ.

Επιτρέψτε μου να έχω τις επιφυλάξεις μου γιατί δυστυχώς η σκυτάλη βρίσκεται ελεύθερη να την παραλάβει όποιος 'τρελλός' και διεστραμμένος θέλει!

Αν η ειδηση αυτή δεν είναι επίδειξη μαύρου χιούμορ, τότε είναι σίγουρα απόδειξη μαύρης ψυχής...

Για να μην μαυρίσει και η δική μας ψυχή λοιπόν, απολαύστε το παρακάτω ανέκδοτο:

Ήταν ένας τύπος κακομοίρης, μικροκαμωμένος, που είχε μία γυναίκα νταρντάνα που τον καταπίεζε! Κάθε μέρα πήγαινε στη δουλειά, μετά γύρω

ριζες, μαγείρευε, έπλενε τα πιάτα, σκούπιζε, σφουγγάριζε, και έτρωγε και μερικές σφαλιάρες έτσι για να περνάει η ώρα της γυναίκας του. Αυτή πάντα με τα καλλυντικά στο χέρι, αραγμένη στη τηλεόραση κλπ κλπ... Πήγαινε λοιπόν ο άμοιρος σε έναν

"Καταποντίστηκε λόγω αλαζονείας η Ατλαντίδα"

«Μύθος η πραγματικότητα»; Έχουν περάσει χιλιάδες χρόνια από τότε που ο Πλάτωνας παρουσίασε στα έργα του Τίμαιος και Κριτίας την ιστορία της «χαμένης πόλης», και όμως η Ατλαντίδα – κινούμενη ανάμεσα στην αλήθεια και το θρύλο - εξακολουθεί να αποτελεί μυστήριο και να εξάπτει τη φαντασία...

Στο δεύτερο διεθνές συνέδριο με τίτλο «Atlantis 2008 - Η υπόθεση της Ατλαντίδας: Αναζητώντας τη χαμένη γη», το οποίο πραγματοποιήθηκε στο Εθνικό Ίδρυμα Ερευνών πριν από λίγες ημέρες με τη συμμετοχή επιστημόνων από την Ελλάδα και τον κόσμο, ακούστηκαν απόψεις για τη λύση του μυστηρίου.

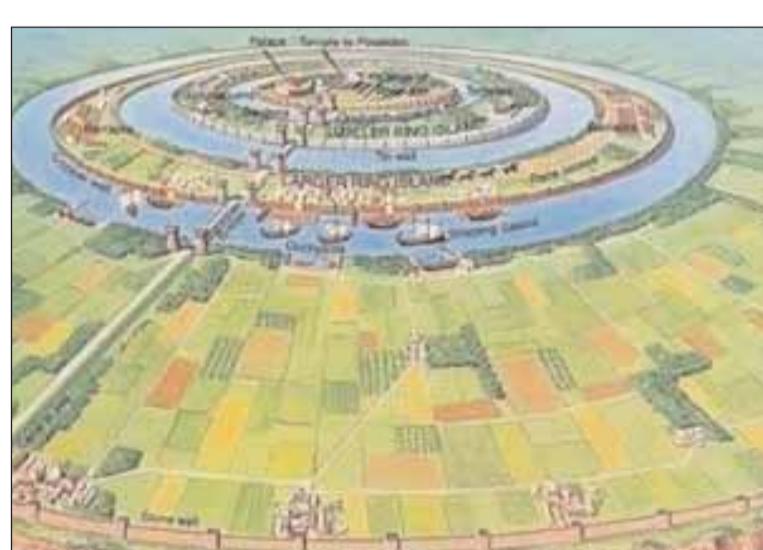
Από την έρευνα της Θεόπτης Παρισάκη, αναπληρώτριας καθηγήτριας του τμήματος Φιλοσοφίας και Παιδαγωγικής Φιλοσοφικής Σχολής του Α.Π.Θ., προκύπτει ότι στο πλατωνικό έργο είναι δυνατό

οι λέξεις «μύθος» και «λόγος» άλλοτε να χρησιμοποιούνται σε αντιδιαστολή μεταξύ τους και άλλοτε το ίδιο χωρίο να είναι ταυτόσημες.

Η διήγηση της Ατλαντίδας εμφανίζεται σαν να βασίζεται σε ιστορικά γεγονότα του παρελθόντος από τα οποία προκύπτει ένα ηθικό δίδαγμα. Περιγράφει τον πόλεμο της αρχαίας ευνομούμενης Αθηναίας με τη μεγάλη θαλάσσια επεκτατική δύναμη της Ατλαντίδας έξω από τις Ηράκλειες στήλες στον Ατλαντικό ωκεανό, η οποία ηττήθηκε από τους αρχαίους Αθηναίους όταν υπέπεσε σε ηθικό εκφυλι-

σμό. Κυριευόμενη από το πάθος της πλεονεξίας και της αλαζονείας η Ατλαντίδα μετά την ήττα της καταποντίστηκε από μεγάλη φυσική καταστροφή.

Αν συγκρίνουμε την αφήγηση της Ατλαντίδας με άλλους μύθους που χρησιμοποιεί ο Πλάτων, διαπιστώνουμε ότι σε κανέναν δεν αναφέρει τόσες λεπτομέρειες ως προς το περιεχόμενο και τον τρόπο μετάδοσής του και δεν κάνει τόση προσπάθεια να πείσει για την αλήθεια του. Στο έργο του «Τίμαιος, ο Πλάτων χαρακτηρίζει την ιστορία της Ατλαντίδας «παράδοξη» και απόλυ-

τα αληθινή».

Η ιστορία της «χαμένης πόλης» κινείται ανάμεσα στην αλήθεια και το θρύλο, αλλά δεν παύει να είναι μια σημαντική ιστορική πηγή. Κανείς δεν μπορεί να αποδείξει ότι υπήρ-

ξε και πού ακριβώς βρισκόταν. Παρόλα αυτά, οι σημερινοί επιστήμονες υποστηρίζουν ότι η καταστροφή του Μινωικού πολιτισμού και της αρχαίας Θήρας ταυτίζεται με τη χαμένη Ατλαντίδα.